

Új Világosi Hírmondó

2004. december

XIV. évfolyam, 12. szám

Greccio olasz városkát - mely Assisi és Róma között vadregényes hegyen épült - kevesen ismerik; pedig 1223. karácsonyán olyan dolgok történtek ott, amelyek azóta minden évben az egész világon megismétlődnek.

Francseszkó, akit ma Asszisi Szent Ferencnek ismer a világ, elhatározta, hogy a karácsonyt ugyanolyan körülmények között fogja megünnepelni, mint ahogy az Betlehemben annak idején megtörtént. Tervét megosztotta társaival, akik serény szervező munkába kezdtek. Helyszínül Greccio városka fölötti hegyet választották, mely bővelkedik barlangokban, ahol hegyi pásztorok szokták meghúzni magukat télvíz idején. Üzenettel küldte társait a pásztorokhoz, megkérdezve őket, mit szólnának hozzá, ha szenteste vendégek érkeznének hozzájuk: Francseszkó és társai, hogy együtt ünnepeljék itt fenn a hegyen Jézus születését a barlang lakóival: a pásztorokkal, az ökörrrel, a számmárral meg a sok kis báránnyal. A pásztorok meglepetésükben alig akartak hinni a fülüknek. A hosszú hideg éjszakák és ködös rövid nappalok nyomasztó hangulata bizony már jó ideje ráült a lelükre, amit a közelgő magányos karácsony tudata már-már szinte elviselhetetlené tesz számukra..., és íme most valami csodálatos és sejtelmes ünnep ígérkezik, mert erről a Ferencről már igen sok érdekes dolgot hallottak, bár vele még sohasem találkoztak. Mindenesetre a hír hallatára megpezdült az élet a hegyen. Kíváncsi érdeklődéssel készülődtek, minden pásztor takarított, rendezkedett, pedig még azt sem tudták, hogy valójában mi is fog itt történni.

A váratlan esemény híre leszivárgott a városkába is. Suttogni, beszélgetni kezdtek róla az emberek, és közben a legtöbben arra az elhatározásra jutottak, hogy bizony ebből az eseményből ők sem maradhatnak ki. - De hát mi is lesz ezen a karácsonyon? - tűnődtek el önmaguk kérdéseiben a városlakók is; és mivel választ senkitől sem kaptak, kíváncsisággal vegyes izgalmuk szinte tetőfokára hágott, mire szentestére kelve lenyugodott a téli nap a greccioi hegyek mögött. - De mégsem sötétedett be teljesen, mert a téli égbolt csillagos ragyogása visszatükröződött a frissen behavazott táj hófehér palástjáról.

Csend van. Vagy talán mégsem? Kicsiny vidám csapat érkezik a városkába. Battyu a hátukon, vándorbot a kezükben és néhány lámpás. Énekelnek; olyan magával ragadó boldogság árad körükből, amelyet mindenki megérez. Az emberek házacskaik ablakából figyelik a városkán áthaladó csapatot; ők meg csak énekelnek és mendégélnek mint a zárándokok. Elhagyva a várost rátérnek a behavazott kanyargó hegyi ösvényre, mely a pásztorok tanyája felé vezet. Magasan járnak, amikor visszapillantva észreveszik, hogy az előbb még csendes, sötét és mozdulatlan városka megindul utánuk. Lámpásaik és fáklyáik fényénél férfiak és nők, öregek és fiatalok sorjáznak a nyomukban. Mire a barlanghoz érnek, már végeláthatatlan sor kígyózik utánuk. Meghatottan fogadják őket a pásztorok, de még az állatok szeméből is valami hálás köszönet-

Köszöntő

Balatonvilágos Község Képviselő-testülete, az Önkormányzat munkatársai, nevében mindenkinek megköszönöm azt a munkát, melyet az év során a községünk fejlesztése, szebbé tétele érdekében kifejtett.

Kívánok mindenkinek Békés Boldog Karácsonyi Ünnepeket, és minden téren sikeres Újesztendőt!

Fekete Barnabás polgármester

féle sugárik.

Karácsony van. Külsőleg minden olyan, mint annak idején Betlehemben. Barlangistállóban vagyunk pásztorokkal és állatokkal, meg széna,

szalma és jászol vesz bennünket körül. Távólról vándorok érkeztek, helyből pedig kíváncsiskodók; de hát valami lényeges mégis csak hiányzik: maga az isteni kised, aki értelmet ad ennek a különös összejövetelnek.

Egyszer csak elhallgat az ének és csend lesz. A jászol mellett felegyenesedik egy vézna, fiúcska alkatú férfi. Ő az Asszisi Ferenc. Beszélni kezd. Mindenkit megszólít, és oly bensőséges szeretettel köszönt, mintha már nagyon, de nagyon régóta ismerné valamennyiüket. Még a báránnyakhoz, a számmárral meg az ökörhöz is van néhány személyes jó szava. Közben két testvér egy deszkalapot helyez a jászol tetejére. A batyukból fehér gyolcsterítő kerül elő, mely máris elfedi a gyalulatlan deszka ridegségét. Ráhelyeznek gyertyát, keresztet, sőt még egy aranykelyhet is. Mellé kerül egy kis kenyér és egy kulacs bor. Mindenki figyeli a készülődést. Ekkor Ferenc odalép az egyik testvérhez. Meghajol előtte és kéri, hogy öltse magára a miseruhát. Most derül ki, hogy a barátok mindenről gondoskodtak, még papot is hoztak magukkal, mert az igazi karácsonyt akarják itt most átélni, amikor valóban megjelenik köztünk, emberek között az Isten Fia.

Éjfélre jár az idő. Jelt kell adni. Megrázzák az egyik kolompot, mire valamennyi báránnyal megingatja fejcskáját, s a sok apró csengő csilingelő hangja felülmúl minden korábbi harangzengést. Greccio barlangjában kezdetét veszi az éjféli mise. Ferenc nem pap, hanem diákónus. Ő szolgál a pap mellett, felolvassa karácsony örömhírét, és átélte lelkesedéssel beszél Isten végtelen szeretetéről, mely az idők teljességében kiáradt minden emberre. Majd a miséző pap kezébe veszi a kenyere és a bort, és elhangzik fölötte Krisztus örökérvényű szava: ez az én testem, ez az én vérem, mire Greccioiban, a hegyen, a barlangistálló jászololtárán megszületik az Isten Fia. Greccioiban Betlehem van és Karácsony. Greccioiban a Béke Fejedelme valami hallatlan örömmel és boldogsággal ajándékozta meg az oda sereglett emberek szívét.

1223. óta sok-sok év telt el, de a greccioi élmény újra teremti önmagát. Azóta állítanak az emberek Betlehem-et otthonaikban, templomaikban, a városok terein és utcáin, piacokon, vásárocsarnokokban, kórházakban és a legkülönbözőbb intézményekben. Azóta tudják, hiszik, de mindenképpen érzik az emberek, hogy Betlehem az Üdvözítő nélkül csak tűnő folklór, vele azonban élő és életető valóság.

Életem során sok-sok Betlehemet láttam Magyarországon is meg a nagyvilágban is. Most mindenesetre egy ellesett pillanat élményét osztom meg a Kedves Olvasóval. A nyolcvanas évek elején két évet Olaszországban töltöttem. Karácsony táján a hazai környezet hiányát érzékenyebben reagálja le az ember, mint máskor. Mindenesetre lenyűgöztek a gazdag fantáziával fölépített Betlehemek mini csodái. Az egyik alkalommal Rómában az II. Gesú templom Betleheme előtt álltam nagyon sok látogató között. Többnyire szülők hozták kisebb-nagyobb gyermekeiket. Karácsony ünnepe volt. Tekintetem a Betlehemről először a gyermekekre, majd szüleikre, főleg az édesapára tévedt. Döbbenetes élmény volt. Érzékelhetővé vált, hogy gondolataik révén, a lelük mélyén nagyon messze járnak, talán létredekét szelnek át pillanatok alatt, és megérkeztek a kimondhatatlan határára, még az igazi Betlehem is túlra. Hazataláltak. Tiszták, jók és szentek voltak.

Dr. Balázs Pál

Tájékoztató a Képviselő-testület munkájáról

2004. november 30.

Napirendek:

1./ Összevont orvosi ügyelet tárgyalása

2./ Balatonaliga Üdülőközsége Egyesület előterjesztésének tárgyalása.

A képviselő-testület 2004. november 30-án rendkívüli testületi ülést tartott, melynek első napirendjeként az összevont orvosi ügyelet ellátását tárgyalta, és az alábbi határozatot hozta:

A Balatonkenesén működtetett összevont orvosi ügyeletben továbbra is részt vesz -amennyiben a székhelytelepülés a gyermekorvosi körzetet is beleértve öt orvosi körzetet működtet-, a település lélekszámának megfelelő, jogszabály alapján, jogosan felmerült költségek arányosan ráeső részének vállalásával. Balatonkenese Nagyközség Önkormányzatának nemleges válasza esetén Siófok Város Önkormányzata felé jár el az összevont orvosi ügyeletre vonatkozóan a feladatellátási szerződés megkötése tárgyában.

A képviselő-testület 2. napirendként Balatonaliga Üdülőközsége Egyesület előterjesztését -a Club Aliga privatizációjával kapcsolatban kiírt pályázattal kapcsolatban- tárgyalta, és az alábbi döntést hozta:

Tájékoztatót kér a Kincstári Vagyoni Igazgatóságtól, hogy a Club Aliga értékesítésére kiírt pályázat tartalmazza-e az alábbi kötelezettségeket:

- Balatonvilágos Község Önkormányzat Képviselő-testülete és Balatonaliga Üdülőközsége Egyesület közös állásfoglalását a Club-Aliga Rt. tervezett privatizációjával kapcsolatban.

- A Club Aliga területére a partvonal szabályozás nem készült el.

- A területre részletes területszabályozási, területrendezési terv készítettendő.

- A Kincstári Vagyoni Igazgatóság és az Önkormányzat között 1996. 04. 01. kelt megállapodásból adódó kötelezettségek.

- A jelenlegi üzemeltetővel kötött kedvező beléptetési feltételek.

A képviselő-testület munkaterv szerinti soron következő ülése 2004. december 13.

Napirendek:

1./ 2005. évi fejlesztések

2./ 2005. évi munkaterv javaslat előterjesztése

3./ Lejárt határidejű határozatok végrehajtásáról szóló beszámoló

4./ Hatályos önkormányzati rendeletek módosítása

5./ Vegyes ügyek

Tisztelt lakosság!

Balatonvilágos Község Önkormányzat Képviselő-testülete 2004. november 15-ei testületi ülésén megalkotta a „A talajterhelési díjról és a környezetvédelmi alapról” szóló rendeletét, melyet tájékoztatásul közzé teszek.

☞ Kovácsné Rack Mária

Balatonvilágos Önkormányzat Képviselő-testületének

24/2004. (XI.30.) számú rendelete

A talajterhelési díjról és a környezetvédelmi alapról

Bevezető

Balatonvilágos Község Önkormányzatának Képviselő-testülete A környezetterhelési díjról szóló 2003. évi LXXXIX. törvény (a továbbiakban: Ktd. tv.) valamint A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény alapján a község illetékességi területén a környezet és természet védelme, terhelésének mérséklése, a környezethasználóknak a környezet és természet megóvását szolgáló tevékenységre való ösztönzése, valamint a környezet-termesztvédelem költségvetési forrásainak biztosítása érdekében a következő rendeletet alkotja [a dőlt betűs szöveg a tv.szövege]:

A rendelet célja

1. §

(1) A rendelet célja, hogy

a) meghatározza a talajterhelési díjra vonatkozóan a rászoruló lakossági kibocsátó

- díjkedvezményét,

- díjfizetési kötelezettség mentességét, továbbá

b) rendelkezzen a talajterhelési díjjal kapcsolatos adatszolgáltatási és eljárási szabályokról.

(2) E rendelet vonatkozásában kibocsátó az a természetes és jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet

a) akik vagy amelyek az élő szervezetek (életközösségeik) és a környezet élettelen elemeivel, valamint azok természetes és az emberi tevékenység által alakított környezetével kapcsolatban jogokkal rendelkeznek, illetve akiket vagy amelyeket kötelezettségek terhelnek;

b) akik vagy amelyek, a környezetet igénybe vevő, terhelő, veszélyeztető, illetőleg szennyező tevékenységet folytatnak.

A rendelet hatálya

2. §

A rendeletet hatálya kiterjed a helyi önkormányzat illetékességi területére.

Adókötelezettség

3. §

(1) Talajterhelési díj fizetési kötelezettség azt a kibocsátót terheli, aki a műszakilag rendelkezésre álló közcatornára nem köt rá, és helyi vízgazdálkodási hatósági, illetve vízjogi engedélyezés alapján szennyvízelhelyezést alkalmaz.

(2) Az (1) bekezdés szerinti szennyvízelhelyezésre vonatkozó helyi vízgazdálkodási hatósági engedélyt - A vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló 72/1996. (V. 22.) Kormányrendelet 24. § b) bekezdése alapján - a települési önkormányzat jegyzője az 500 m³/év mennyiséget meg nem haladó és kizárólag házi, kommunális szennyvíz elszikkasztását szolgáló létesítmény megépítéséhez, használatbavételéhez, átalakításához és megszüntetéséhez adhat ki.

(3) A települési önkormányzat jegyzője a (2) bekezdésben hivatkozott jogszabály előírásainak megfelelően a szennyvízelhelyezésre vonatkozó (építési, használatbavételi, átalakítási és megszüntetési) engedélyekről nyilvántartást vezet.

(4) Nem terheli díjfizetési kötelezettség azt a kibocsátót,

- aki külön jogszabályban meghatározott egyedi szennyvízelhelyezési kislétesítményt,

illetve egyedi szennyvíztisztító kisberendezést alkalmaz, illetve

- akinél a közcatorna kiépítésre került, de műszakilag nem áll számára rendelkezésre.

Talajterhelési díj alapja

4. §

(1) A talajterhelési díj alapja - a helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörbe tartozó szennyvízelhelyezés esetében - a szolgáltatott víz mennyisége, csökkentve az ivóvízvezeték meghibásodása következtében elszivárgott, illetve külön jogszabály szerint locsolási célú felhasználásra figyelembe vett vízmennyiséggel.

(2) A talajterhelési díj alapja csökkenthető azzal a számlákkal igazolt mennyiséggel, amelyet a kibocsátó szennyvíztárolójából, olyan arra feljogosított szervezettel szállít el, amely a folyékony hulladék jogszabályi előírások szerinti elhelyezését igazolja.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott ivóvízvezeték meghibásodása következtében elszivárgott víz figyelembe vehető mennyiségét a kibocsátónak - a vízszolgáltató által kiállított jegyzőkönyvvel, illetve egyéb okirattal - hitelt érdemlően igazolnia kell.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott locsolási célú felhasználásra figyelembe vett vízmennyiségként a 8/2000. (X. 18.) KöViM rendelet szerinti, - locsolási célú felhasználás miatti korrekcióként - igénybe vehető mennyiségekkel kell számolni.

A talajterhelési díj egységdíja

5. §

A talajterhelési díj egységdíjának mértéke 120 Ft/m³.

A területérzékenységi és veszélyeztetési szorzó

6. §

(1) - A környezetterhelési díjról szóló 2003. évi LXXXIX. törvény 3. számú mellékletében /díjmérték/, valamint - A felszín alatti vizek minőségét érintő tevékenységekkel összefüggő egyes feladatokról szóló 33/2000. (III. 17.) Korm. rendelet 2/1. és 2/2. számú mellékleteiben

/szennyeződések érzékenységi besorolás/ foglaltakban, az önkormányzat területeit, azok szennyeződések érzékenysége szerint besorolta. Községünk fokozottan érzékeny területi besorolású.

(2) Területérzékenységi szorzó 3,0.

Érzékenység alatt a felszín alatti víz, a földtani közeg kockázatos anyagokkal szembeni ellenálló képességét, illetve tűrőképességét jellemző természeti adottságot kell érteni.

(2) Helyi vízgazdálkodási hatósági engedély alapján végzett talajterhelés esetén a veszélyeztetési szorzó 1,0.

Talajterhelési díj mértéke

7. §

Az éves talajterhelési díj mértékét

- a talajterhelési díj alapja,
- a talajterhelési egységdíj,
- a területérzékenységi és veszélyeztetési szorzó szorzata adja.

Díjkedvezmény

8. §

A 7. §-ban meghatározott díjból 50 %-os díjkedvezmény illeti meg a tárgyévben rászorultsági alapon azt a lakossági kibocsátót, aki az önkormányzat szociális ellátásokat szabályozó rendelete alapján a tárgyévvel megelőző évben

- rendszeres szociális segélyben, illetve
- időskorúak járadékában részesült.

Adatszolgáltatási és eljárási szabályok

9. §

(1) A helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörbe tartozó szennyvízelvezetéshez kapcsolódó talajterhelési díjjal kapcsolatos adóztatási feladatokat az önkormányzat adóhatósága látja el.

(2) A talajterhelési díjat az önkormányzati adóhatóság által megjelölt számla - a talajterhelési díj beszédési számla - javára kell befizetni.

A díj bevallás

10. §

(1) A díj bevallás

- a kibocsátó azonosításához,
- a díj alapjának, a mentességeknek, a kedvezményeknek, a díj összegének megállapításához szükséges adatokat tartalmazza.

(2) A kibocsátó a díjfizetési kötelezettségéről évente, a tárgyévvel követő év március 31-ig tesz bevallást.

(3) A bevallást az önkormányzati adóhatóság által meghatározott formanyomtatványon kell megtenni.

(4) Ha a gazdálkodó szervezet több telephelyet (gyáregységet) működtet, bevallásában az adatokat telephelyenként tünteti fel. (A kibocsátó köteles olyan nyilvántartást vezetni, amelyből a díjfizetés alapja, valamint mértéke telephelyenként megállapítható).

Nyilvántartásba vétel

11. §

A díjfizetési kötelezettségét bevallással bejelentő kibocsátót az önkormányzati adóhatóság nyilvántartásba veszi.

A díj megfizetése

12. §

(1) A kibocsátó negyedévi díjelőleget a negyedév utolsó napjáig fizeti meg a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel a tárgyévvel megelőző év

tényleges kibocsátásai alapján fizetett teljes díj negyedének megfelelő összegben. .

(2) A kibocsátó a tárgyévvel követő év március 31-éig a tárgyévi tényleges kibocsátás alapján számított díj és (1) bekezdés alapján befizetett díjelőleg különbözetét megfizeti, illetve a túlfizetés összegét a tárgyévvel követő év első negyedévi díjelőlegének megfizetésekor beszámítja vagy visszaigényli.

(3) Ha a kibocsátó folyamatosan működtet kibocsátást mérő rendszert, a mérések alapján a folyó negyedévre irányadó díjelőleget kell megfizetni.

(4) Az új létesítményt üzemeltető kibocsátó az üzemelés első évében fizetendő díjat egy összegben, a tárgyévvel követő év március 31-ig fizeti meg.

Egyéb eljárási szabályok

13. §

(1) A talajterhelési díj megfizetésére, bevallására és az ehhez kapcsolódó jogkövetkezményekre, a megállapítására és a beszédési jog elévülésére, pénzügyi ellenőrzésére, valamint végrehajtására az e rendeletben nem szabályozott kérdésekben, „A környezetterhelési díjról szóló“ 2003. évi LXXXIX. törvény, valamint, „Az adózás rendjéről szóló“ 2003. évi XCII. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) A talajterhelési díj nyilvántartására, kezelésére és elszámolására az e rendeletben nem szabályozott kérdésekben, A települési önkormányzat hatáskörébe tartozó adók és adók módjára behajtható köztartozások nyilvántartásáról, kezeléséről és elszámolásáról szóló 13/1991. (V. 21.) PM rendelet előírásait kell alkalmazni.

Környezetvédelmi Alap

14. §

(1) Az önkormányzat a környezetvédelmi feladatainak megoldása, elősegítése érdekében önkormányzati Környezetvédelmi Alapot hoz létre.

(2) A Környezetvédelmi Alap bevételei a következők:

- a települési önkormányzat által jogerősen kiszabott környezetvédelmi bírság teljes összege,
- a területi környezetvédelmi hatóság által az önkormányzat területén jogerősen kiszabott környezetvédelmi bírságok összegének 30 %-a,
- a környezetterhelési díjak és az igénybevételei járulékok külön törvényben meghatározott része,
- az önkormányzati bevételek környezetvédelmi célokra elkülönített összege,
- egyéb bevételek.

(3) A Környezetvédelmi Alapot környezetvédelmi célokra kell felhasználni.

(4) A képviselő-testület a Környezetvédelmi Alap

- tervezett felhasználásról - a költségvetési rendelet megalkotásakor,
- a tényleges felhasználásról - a zárszámadás elfogadásával egyidejűleg évente rendelkezik.

Környezetvédelmi Alap felhasználása

15. §

(1) A helyi vízgazdálkodási hatósági körbe tartozó szennyvízelvezetéshez kapcsolódó talajterhelési díj az önkormányzat Környezetvédelmi Alapjának a bevételét képezi.

(2) Az önkormányzat a talajterhelési díjból származó bevételét - a (3) bekezdésben foglaltak figyelembevételével - a talaj, valamint a felszín alatti víz mennyiségi, minőségi védelmére használhatja fel.

(3) A (2) bekezdés szerinti felhasználásnak minősül különösen:

- a csatornázás,
- a szennyvíztisztítás,
- a vízbázisvédelem,
- a tartós környezetkárosodások kármentesítése,
- a potenciális és tényleges szennyezőforrások szennyezésének megelőző, illetőleg utólagos műszaki védelme.

Átmeneti rendelkezések

16. §

A talajterhelési díj fizetésére kötelezett kibocsátó

- 2005. évben a 7-8. § alapján meghatározott díj 40 %-át,

- 2006. évben a 7-8. § alapján meghatározott díj 50 %-át,
- 2007. évben a 7-8. § alapján meghatározott díj 75 %-át,
- 2008. évben a 7-8. § alapján meghatározott díj 90 %-át,
- 2009. évben a 7-8. § alapján meghatározott díj 100 %-át,

köteles megfizetni.

17. §

(1) 2005. évben a negyedéves díjelőleg a 2004. évi tényleges kibocsátási adatok alapján egy naptári évre számított díj negyedének megfelelő (képzett díjelőleg).

(2) A 2005. évi talajterhelési díj beszedése érdekében a kibocsátónak a 2004. évi tényleges kibocsátási adatokról 2005. március 31-ig kell bevállást tennie.

(3) A 2005. év I és II. negyedévi díjelőlegeket a II. negyedév utolsó napjáig (2005. év június 30-ig) kell megfizetni.

Záró rendelkezések

18. §

(1) E rendelet 2005. január 1. napján lép hatályba.

(2) A rendelet kihirdetéséről a jegyző gondoskodik.

Balatonvilágos, 2004. november 2.

☞ Fekete Barnabás polgármester

☞ Szombathyiné dr. Kézi Aranka jegyző

Kihirdetési záradék:

A rendelet 2004. november 30. napján kihirdetésre került.

☞ Szombathyiné dr. Kézi Aranka jegyző

Balatonvilágos, 2004. december 1.

1. számú melléklet

A területérzékenységi szorzók

A környezetterhelési díjról szóló 2003. évi LXXXIX. törvény 3. számú mellékletében /díjmérték/, valamint

a felszín alatti vizek minőségét érintő tevékenységekkel összefüggő egyes feladatokról szóló 33/2000. (III. 17.) Korm. rendelet 2/1. és 2/2. számú mellékleteiben / szennyeződések érzékenységi besorolás/ foglaltakat alapul véve az önkormányzat besorolása szennyeződések érzékenysége szerint:

Fokozottan érzékeny terület

Talajterhelési díj mértéke: $TTD = E \times A \times T \times V$

TTD: a fizetendő éves talajterhelési díj,

E: az egységdíj (Ft/ m³),

A: a díjfizetési alap(m³),

T: területérzékenységi szorzó

V: veszélyeztetési szorzó

Területérzékenységi szorzó és veszélyeztetési szorzó mértéke

Tevékenység megnevezése Veszélyeztetési szorzó / V /

Területérzékenységi szorzó / T /

Kevésbé érzékeny terület Érzékeny terület

Fokozottan érzékeny terület

Helyi vízgazdálkodási hatósági engedély alapján végzett talajterhelés

1,0 1,0 1,0 3,0

☞ Kovácsné Rack Mária

Balatonaliga Üdülőközössége Egyesület

Közlemény

2004. december 9.

Az Egyesület aggályát fejezi ki minden magyar állampolgár nevében, hogy az új Balaton törvény ellenére a Balaton-part szabad használata korlátozva lesz a Club Aliga területén, annak értékesítése után.

Ezért nyilvánosan tiltakozunk a Club Aliga jelenlegi, 2004. december 10-én lejáró pályázati felhívása ellen. Ez alapján az eladásra meghirdetett ingatlanegyüttes egyben és zártan kerül értékesítésre. Eladásra hirdették Balatonaliga egyetlen, szabadon megközelíthető, másfél kilométeres be nem épített Balaton-partját, a strandokat, a hajdan közútként funkcionáló, vízhez levezető és a vízparti utakat, a kikötőt és az előtte lévő parkokat.

Tiltakozunk, hogy a pályázati kiírással nem várták meg, hogy elkészüljön a Balaton törvényben szabályozott, ezen területre vonatkozó Részletes Rendezési Terv.

Ez biztosította volna a kötelezően kialakítandó, mindenki számára hozzáférhető Balaton-partot, mely a község vízparti területének minimum 30%-át kell, hogy kitegye.

Ezen túlmenően a közérdek érvényesülése céljából a Balatonaliga Üdülőközössége Egyesület és a Balatonvilágos Önkormányzata a Balaton törvényt figyelembe véve közös álláspontot alakított ki a volt MSZMP pártüdülő, ma Club Aliga önkormányzat részére kért területegységéről. Ez parlamenti döntéssel lehet-

séges. Ezt a követelést is figyelmen kívül hagyta a Kincstári Vagyoni Igazgatóság a pályázat kiírásánál.

Amennyiben jelen feltételek mellett adják el az objektumot, az új tulajdonostól nem várható el, hogy önként lemondjon a Balaton-partról az önkormányzat javára. Az önkormányzat pedig az elővásárlási jogával csak újabb értékesítés esetén élhet. Kérdéses, hogy erre bármikor is lesz anyagi eszköze. Így 1 000 állandó lakó, 10 000 nyaralótulajdonos és Aligát szerető számos magyar állampolgár vízpart nélkül marad Balatonaligán.

Ezért követeljük, hogy a jelen pályázatot a KVI nyilvánítsa érvénytelenné.

Követelésünk nyomatékossá tétele érdekében nyilvános tüntetés helyett, felkérünk minden magyar állampolgárt, aki követelésünkkel egyet ért, hogy küldjön egy postai levelezőlapot Balatonaliga Üdülőközössége Egyesület részére. Kérje rajta, hogy a volt MSZMP Pártüdülő területének privatizációja során a Területrendezési Terv készítői és a Kincstári Vagyoni Igazgatóság vegye figyelembe a közérdeket.

A levelezőlapot 8002 Székesfehérvár, 2. Posta címre küldje „Postán maradó” megjegyzéssel most és mindaddig, amíg ügyünket sikerre visszük.

Demokráciában a közérdeknek érvényesülnie kell!

Siófok felé tekintve...

Közel tíz esztendeje, hogy a biztonságos és a lehetőség szerint leggyorsabb hétvégi orvosi ellátás érdekében Balatonakarattya központtal a környék orvosi megalakították az összevont orvosi ügyeleti szolgálatot.

Annak idején a Balatonalmádiban működő Központi orvosi ügyelet hatáskörébe tartozott községünk ellátása is, melyet a viszonylag nagy távolság és a közlekedési nehézségek miatt nem tudtak megfelelni a jogos elvárásoknak.

Küngös, Csajág, Balatonfőkajár, Balatonakarattya-Balatonkenese, Balatonvilágos orvosai összefogtak és példaszerű együttműködésükkel zavartalanul megoldották ezt a feladatot.

Az öt község önkormányzata vállalta a működés többletköltségeit, Balatonkenese jelentős ráfordítással megépítette az előírt helyiségeket magába-foglaló épületrészt, biztosította a szükséges berendezéseket.

Az Európai Unióhoz csatlakozásunk következményeként megállapított munkaidőnormáknak az összevont hétvégi ügyeleti rendszer nem felel meg, mert az ott is dolgozó orvosok munkaidéje jelentős mértékben meghaladja a kívánatos (engedélyezett, jóváhagyható) időkeretet. Hiába vállalnák orvosaink az eddigi többletmunkát, az ÁNTSz, 2006. január 1-től nem adja rá áldását, nem ad engedélyt a hétvégi összevont ügyelet működésére.

Az önkormányzati kistérség jogszabályban körülírt területét alapulvéve Balatonalmádi városában működő központi ügyeletnek kell ellátnia Balatonvilágos lakosságát munkaszüneti napokon, illetve munkaidőn túl.

Balatonalmádi tőlünk 23-24 km távolságra van, tömegközlekedési eszközzel közvetlenül nem elérhető, a 71. számú főközlekedési út forgalma gyakran megnehezíti, esetleg lehetetlenné is teheti az odautazást, illetve onnét községünk megközelítését.

Településünk közigazgatásilag három megye határán fekszik, közvetlenül szomszédos Siófok várossal Siófok 10-12 km távolságra van tőlünk, vasúton, autóbusszal elérhető, közúton négy útvonalon is (Rákóczi u., Vörösmarty u., M7, 7. főközlekedési út) eljuthatunk oda. Az ellátás biztonságát fokozza a kórházi háttér.

A szabad orvosválasztás eredményeként a községünk lakóinak nagy része a szakorvosi ellátást és a kórházi kezelést Siófokon veszi igénybe. A kialakult viszonyok alapján, a törvényben biztosított önkormányzatiság elvének megfelelően, kéréssel fordultunk Siófok város képviselő-testületéhez, hogy az általuk működtetett központi orvosi ügyeleti rendszerhez községünk is csatlakozhasson, így biztosítva községünk lakóinak a színvonalas orvosi ellátást a rendelés időn túli időszakokra is.

Megköszönve orvosaink eddigi felelősségteljes működését, külön kiemelve a jelenlegi rendszert létrehozó és működtető háziorvosunk Dr. Nagy Miklós személyét, aki ezért a tevékenységéért nem kért díjazást, nagy szakértelemmel szervezte-irányította ezt a felelősségteljes feladatot.

Más nem maradt, mint biznunk Siófok Város képviselő-testületének jóindulatában!

...mérési eredmények...

A Mészöly Géza Általános Iskola és Óvoda minőségirányítási programja szerint évente partneri elégedettségmérést kell végeznünk. Így került sor november végén a szülőket megkérdező kérdőívek kiküldésére az iskolában és az óvodában egyaránt. Összesen 106 iskolai és 17 óvodai kérdőív érkezett vissza hozzánk, s a minőségirányítási csoport ezek alapján végezte el az összegzést. A kérdések célja az volt, hogy megtudjuk, mi az iskolába és óvodába járó gyerekek szüleinek véleménye e két intézményről. Az első négy kérdésben arra voltunk kíváncsiak, hogy Önök mennyire elégedettek a szülői értekezletekkel és az ott kapott információkkal. A beérkezett válaszok alapján a szülők többsége szívesen, kellemes érzésekkel, nyugodtan, érdeklődéssel, kíváncsian érkezik a szülői értekezletekre, néhányan izgalommal, feszülten vagy szorongással várják, s vannak, akik változó vagy rossz érzéssel jönnek. A szülői értekezletek minősítése: kielégítő, megfelelő, tartalmas, mindenre kiterjedő, sokrétű, érdekes, lényegre törő, közvetlen, családias hangulatú, kellemes, barátságos, segítséget nyújtó. Néhányan kissé unalmasnak tartják, s előfordulnak olyan témák is, amelyek nem oda tartoznak. A válaszolók túlnyomó többsége megfelelő információkat kap gyermeke fejlődéséről, s inkább jó véleményt hall. Mindkét intézményben a szülők többsége elegendőnek tartja a gyermekéről kapott tájékoztatást, néhányan azonban egy kicsivel többet szeretnének kapni.

Az 5., valamint az óvodai kérdőív 7-8. kérdése a szülők iskolai illetve óvodai tevékenységbe való bevonhatóságára vonatkozott. Az Önök válaszai alapján többségük megfelelően és elegendőnek tartja a szülők részvételét, néhányan azonban a következő javaslatokat fogalmazták meg: több

nyílt napra és értekezletre volna szükség, több közös program kellene (pl.: színház, kirándulás szervezése). Minden válaszoló szülő szükségesnek tartja az óvodai évszámú műsort, és örül a színházlátogatások szervezésének. Az iskolai kérdőív 7. pontja a nyílt napok szükségességére kérdezett rá: a felső tagozatos tanulók szülei közül a felénél valamivel több nem tartja szükségesnek, az alsók szülei közül 81%, az óvodás szülei közül pedig 82% szükségesnek tartja a nyílt napot. A „Mi tesz legjobban az óvodában?” kérdésre a következő válaszok születtek: a szép környezet, a sok játék, a kerti játékok, a sok tanulás, sok verset, mondókát tanulnak, megfelelő környezet, a használati eszközök megléte, a vegyes csoport, a külön foglalkozások, az óvónők türelme, biztos helyen vannak a gyerekek, nyugodt, otthonos a légkör, nem zsúfolt. Néhány változtatási javaslat: jobban oda kellene figyelni a gyerekek öltözködésére, nem kellene mindent ráhagyni a gyerekekre, az óvoda küllemét barátságosabbá lehetne tenni, óvodai játékok fejlesztése, fák ültetése, változtatni kellene a feszült, erőteltetett légkörön, hogy a mosoly szívből jöjjön. A szülők többsége probléma esetén az osztályfőnökökhöz, a vezető óvónőhöz, a csoportvezető óvónőkhöz és az igazgatóhoz fordul elsősorban, s csak kevesen ahhoz a személyhez (szaktanárhoz), akivel problémájuk, illetve konfliktusuk van. Néhány válaszoló akkor látja biztosítottnak a megoldást, ha az önkormányzathoz vagy a jegyzőhöz fordul gondjával, s van, aki szerint teljesen mindegy, mert úgysem oldódik meg a probléma.

Az iskola illetve az óvoda pedagógiai programját a válaszolóknak kicsivel több mint a fele, az óvodában a többség ismeri (olvasta), a programra vonatkozó értékelés a következőkben foglalható össze: szakmailag jó, megfelelő, elfo-

gadható - de gyors, alapos, részletes, mindenre kiterjedő, figyelembe veszi a gyerekek érdekeit, gyermekcentrikus, változatos, céltudatos, korszerű, vannak hiányosságai, túlságosan liberális.

Mielőtt gyermekét hozzánk beíratta volna, a szülők nagy többségének volt előzetes információja iskolánkról és az óvodáról.

Az „Ön szerint mi az iskola legfőbb feladata?” kérdésre az alábbi - fontossági sorrendet tükröző - válaszok születtek:

1. a gyermek önállósága fejlődjön
2. új ismereteket sajátíttasson el (megtanuljon írni, olvasni, számolni, tanulni)
3. szerezen társas tapasztalatokat, tudjon beilleszkedni
4. készítsen fel a középiskolára
5. szeressen iskolába járni
6. biztosítsa a gyermek felügyeletét, testi épségét
7. sok mozgási lehetőséget biztosítson

Az óvodába járó gyerekek szülei szerint az óvoda legfontosabb feladata fontossági sorrendben:

1. társas tapasztaltok szerzése, tudjon beilleszkedni
2. önállósága fejlődjön
3. készítsen fel az iskolára
4. szeressen óvodába járni
5. fejlődjön beszédképessége
6. felügyeljen a gyerekekre, biztosítsa testi épségét
7. minél többet játszasson
8. sokat mozogjon
9. gyakorolják az óvodán kívüli közlekedést.

A 13-15. illetve az óvodai kérdőíven a 19-22. kérdés az előbbi kérdéscsoporthoz hasonlóan a szülők iskoláról és az óvodáról alkotott véleményét tükrözi.

A válaszoló szülők közül tizenketten adtak „nem“ választ, a többség úgy látja, hogy gyermeke szívesen jár iskolába. (A 12 gyermek mindegyike a felső tagozatra jár). Óvodába a nagy többség szeret járni.

Az 1-2- osztályosok közül tizenhatan könnyen, hárman nehezen szokták meg az iskolát. Az ovások közül tizenketten könnyen, ötven pedig nehezen szoktak meg.

Észrevehető fejlődés a következő területeken történt:

Az óvodában a többség sokat illetve nagyon sokat fejlődött, egy gyermeknél nem tapasztalt a szülő fejlődést.

A társas kapcsolatokban, az önállóságban, a beszédben, rajzolásban, viselkedésben, az emlékezet, az időfogalom, a mozgás terén, szerepjátékokban, éneklésben tapasztalható fejlődés.

Alsó tagozaton: minden téren, önállóság, színezés, rajolás, beszédkészség, szókincs, érdeklődés, tájékozottság, kapcsolatteremtés, kézügyesség, mozgás, pontosság, kombinációs készség, problémamegoldás valamint mentális területen.

Felső tagozaton: minden téren, önbizalom,

ismeretek, szókincs, olvasási igény, önállóság, problémamegoldás, nyelvtanulás, szervezőkészség, kapcsolatteremtés, kézügyesség, nyíltság, fogékonyság, tanulás módja, néhányan pedig konkrét tantárgyakat neveztek meg

Személyekre vonatkozó elégedettségi válaszok:

Az iskola igazgatójával a szülők nagy többsége elégedett, néhányan nem ismerik, senki nem jelezte elégedetlenségét. Az óvoda vezetőjével a szülők többsége elégedett, egy nem ismeri eléggé, ketten elégedetlenségüket jelezték. Az óvónők nevelési módszereivel két kivételtől eltekintve elégedettek a válaszoló szülők, a dajkák munkájával pedig egy kivétellel mindenki elégedett.

A 19. kérdés arra vonatkozott az iskolai kérdőívben, hogy Önök mennyire tartják fontosnak a felsorolt foglalkozásokat.

Tagozatonkénti bontásban:

Alsó tagozaton a legfontosabbtól a kevésbé fontosig a következő sorrend született: önismeret, tanulmányterület, agyagozás, népi játék, néptánc, társas tánc.

Felső tagozaton kialakult fontossági sorrend szerint a legfontosabbak: tanulmányterület és az önismeret valamint az etika.

21-22. kérdés az iskola tisztaságával és tárgyi

felszereltségével, a 28. pedig az óvoda tárgyi felszereltségével foglalkozott. Mindkét területtel általában elégedettek a válaszolók, de vannak szülői javaslatok is: a meglévő számítógépek lecserélése, a technika órán használt eszközöket, szerszámokat fel kellene újítani vagy le kellene cserélni újakra, az étkezöbren a kanalak és poharak megfelelőbb tisztítására volna szükség. Az óvodában fel kellene újítani a mosdókat, a WC-re függönyt kellene szereltetni, javasolják korszerűbb felszerelések, udvari játékok vásárlását valamint rajzlapok használatát.

Az óvoda megfelelően előkészíti a gyerekeket az iskolára, az iskola pedig a középiskolára a válaszoló többsége szerint. Az óvoda osztályzata 3,7, az iskoláé pedig 4,3 volt.

Az Önkéntől kapott adatok tükrében megpróbálunk az iskolai és óvodai munkán úgy változtatni, hogy az elégedettségi mutatók pozitív irányba mozduljanak el, s legkésőbb egy év múlva megismételjük a mérést.

Köszönjük közreműködésüket!

2004. dec. 6.

☞ Szanyi Ildikó

minőségirányítási csoport vezetője

Keresni és meglátni a jót gyermekeinkben (folytatás)

(Fogadjuk el önmagunkat annak érdekében, hogy elfogadhassuk gyermekeinket is)

Az egyik legnagyobb feladat életünkben: megtanulni elfogadni önmagunkat, hogy ne próbáljunk meg másnak látszani, mint a milyenek valójában vagyunk. Különösen akkor igaz ez, ha környezetünkben örökké csak hibáinkat hangsúlyozzák és nem veszik észre bennünk a jót. Ha a gyermek állandóan azt hallja, hogy „rossz, hanyag, nem tanul, nem segít, tiszteletlen, stb...“, akkor egy idő után igyekszik is megfelelni a róla kialakított képnek, hiszen pontosan olyan akar látszani, amilyennek a felnőttek látják.

Miből is fakad a gyermekünkkel szembeni elégedetlenségünk? Nyilvánvaló a szokásos válasz: a viselkedéséből, az eredményeiből, és még lehetne folytatni a sort. A legtöbbszörnek bizonyára nehezen hihető, de a forrást magunkban kell keresni. Hányszor mondjuk magunknak, ha valami nem sikerül, valamit nem találunk, hogy „én milyen feledékeny vagyok“, ilyen szerencsétlenség csak engem érhet“, „ekkor pechem is csak nekem lehet“... Lehet, hogy tényleg hibáztunk, de a sópánkodás, az önostorozás nem oldja meg a problémát. Ráadásul amikor mindezt hangosan, a gyerek füle hallatára tesszük, nem lehet csodálkozni azon, hogy egy kihívás, egy kicsit nehezebb feladat előtt a ő is közli: nekem ez nem megy, nem értem, én ehhez hülye vagyok Ugyanis a gyermeki megnyilvánulások az esetek többségében a szülő viselkedését tükrözik. Ha a szülő mindig kritizálja önmagát, azt fogja tenni a gyermeke is, mivel a gyermek fogékony nemcsak a szóbeli megnyilvánulásokra, de a szülői kisugárzásokra is. Ezért

olyan fontos, hogy a szülő képes legyen beismerni hibáit, és legyen ereje ahhoz, hogy a hibáival együtt is elfogadja önmagát. Ezzel nemcsak példát mutat, hanem azt is megérteti a gyermekkel, hogy mindnyájunknak vannak jó és rossz tulajdonságai. Ahhoz, hogy ezt a folyamatot elősegítsük, rengeteg kérdést kell feltennünk önmagunknak. Különösen akkor, amikor a gyermekünk számunkra elfogadhatatlan módon, pl. dühkitöréssel reagál valaire. Ne tekintsük ezt személyünk elleni támadásnak, ne higgyük, hogy feltétlen bennünket akar a gyermek megbántani. Mielőtt ítéletet mondanánk, kérdezzünk. Először magunkat, hogy tényleg a gyermek reagálása bánt-e bennünket, vagy ez már csak az utolsó csepp a mindennapok gonjaival teli pohárban.

Valószínű, hogy a gyermeket már korábban érte valamilyen „igazságtalanság“, és nekünk semmi közünk a haragjához, csak éppen nem bírja tovább magában tartani felgyülemlett érzelmeit. Lehet, hogy elég csak annyit kérdezni: „mi bajod kislányom/fiam“, hisz indokolatlanul sohasem viselkedik egy gyerek rosszul.

Persze a kérdés feltevésének hangneme, a kérdés tartalma sem mindegy, hogy milyen. Gondoljuk végig azt a szituációt, amikor gyermekünk nem az általunk remélt dolgozatjegyet hozza haza. Több módon is reagálhatunk, kérdezhetünk:

„Már megint csak hármast kaptál? Miért nem tanultál alaposabban? Addig nem engedlek tévézni, focizni, stb..., amíg ki nem javítod...“

„Hogy létezik, hogy a barátod/barátnőd már megint jobban teljesített? Miért nem igyekszel jobban? Hogyan fogsz így tovább-

tanulni?....“

„Úgy látom, nem sikerült tökéletesen felkészülnöd a dolgozatra. Hogyan tudnál legközelebb eredményesebb lenni? Örülök, hogy magad is beláttad, hogy alaposabban kell készülni, így biztos vagyok abban, hogy ezentúl jobban odafigyelsz és olyan dolgozatot írsz, amelyre mindannyian büszkék leszünk.“

Ha kipróbáltuk már az első két reakció valamelyikét, biztosan tudjuk azt is, hogyan reagált a gyerek. Aki tudja alkalmazni a harmadik fajtát, biztos lehet abban, hogy gyermeke nem a szidást, hanem az odafigyelést, a jószándékot fogja érezni, és ennél többet egy szülő nem adhat.

Hogyan érzünk, mit szoktunk akkor tenni, amikor akár egészen kicsi gyermekünk is „nem fogad szót“, vagyis nem úgy figyel ránk, ahogyan szeretnénk?

Dühösek vagyunk, tehetetlenek érezzük magunkat, a türelem égisze alatt többször elmondjuk, hogy mit szeretnénk, aztán már kiabálunk, fenyegetünk, megpróbáljuk szülői hatalmunkat bevetni és keményen büntetünk.

Vajon hányszor fordult elő, hogy amikor az első kérdésünket teljesítette, megdicsértük, esetleg meg is jutalmaztuk - nem tárggyal - a „szófogadást“. Pedig ez hihetetlen jó érzést vált ki, és minél kedvesebbek vagyunk, annál inkább szót fogad nekünk. Ha tudatosítjuk benne, hogy büszkék vagyunk a viselkedésére, ő is büszke lesz önmagára, és erősödik az önbecsülése. Egy idő után már figyelmeztetés nélkül pakolja el játékait vagy végzi a tőle elvárható házimunkát.

(folytatás következik)

☞ P.A.-né

Rendőrségi hírek

Tisztelt Olvasók!

Ismételten eljött az év utolsó hónapja amely sok szempontból más mint a többi. Ilyenkor mindenki számot vet az elmúlt esztendő történéseiről, illetve alkalom adtán szabadságra megy, hogy a szeretettel tölthesse az év utolsó napjait.

Mint már valószínűleg a tavalyi évben értesültek róla rendelet született a pirotechnikai eszközök vásárlásáról és azok értékesítésének lehetőségeiről. Az új jogszabály engedékenyebb az év utolsó napján mint a korábbiak amelyek minden pirotechnikai felhasználás megtiltották a civil személyek részére. A média nagy figyelmet fordít a jogszabály betartására és betartatására, mindezek érdekében a decemberi hónapban nagy erővel fogjuk ellenőrizni az illegálisan ilyen termékeket árusító személyeket, üzleteket. Kérem Önöket, hogy a megengedett jogszabálynak megfelelően csak az év utolsó éjszakáján használják az engedélyezett kis-tűzijátékokat és petárdákat és azokat fokozott körültekintéssel, ugyanis nagyon könnyen súlyos balesetet lehet szenvedni az ilyen tárgyaktól.

A helyi újság lapjain keresztül szeretném megköszönni a

Balatonvilágosi Polgárőr egyesületnek az egész éves tevékenységét, mellyel nagymértékben hozzájárultak a közbiztonság erősödéséhez és az állampolgárok szubjektív biztonságérzetének a növekedéséhez.

Kérem engedjék meg, hogy függetlenül attól, hogy valamelyest ünnepi cikkről van szó említést tegyek arról az örömteli tényről, hogy a novemberi hónapban elfogtunk egy olyan másik megyéből hozzánk átlátogató személyt, aki az Önök településén több kisebb fajsúlyú betörést, színesfém lopást követett el. Nevezett személy ellen a Balatonalmádi rendőrkapitányság Vizsgáló Alosztálya folytatja az eljárást.

Több alkalommal tartottunk közlekedésbiztonsági akciót, mely során ittas vezetőkkel és súlyos szabálysértést elkövető személyekkel szemben intézkedtünk. Sajnos egyre több az olyan felelőtlen vezető, aki komoly ittassága ellenére a volán mögé ül és így veszélyezteti a közlekedés egyéb résztvevőit. Az elkövetkező évben több, más szolgálatszervezési modellt fogunk alkalmazni annak érdekében, hogy Önök biztonságban érezhessék magukat.

Kérem engedjék meg, hogy most itt az újság hasábjain keresztül kívánjak Önöknek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog, eredményekben gazdag új esztendőt.

Tisztelettel:

☞ Angyal Gábor r.fhdgy
őrsparancsnok

Hatvan éve történt... Térségünkhöz ért a front

A szovjet csapatok 1944. november 29-én keltek át a Dunán, s alig több, mint egy hét heves harcok után meggyénk délkeleti csücskéhez, Balatonfőkajárhoz értek. A falu népének túlnyomó többsége az Öreghegy és a Karika sor szőlőpincéiben rejtőzködött. A hatvan évvel ezelőtt történetekről beszélgettünk Kajáron a Jókai utcai Takács Istvánnal, aki a front idején mindenre figyelő tizenkét és fél éves gyermek volt. Kérésünkre szívesen emlékezett, sőt az utókor okulásául papírra vetette az eseményeket.

Amikor ránéztem a hetvenkét éves múlt emberre, Kosztolányi Dezső költőnek a pályatárs Móra Ferencről írott sora villant az eszembe: „Egészségesen sötétpiros arcát mintha a szabad puszták szellője fújta volna ki.” Érdeklődtem is a sok szenvedés dacára derűs külső iránt, melyet ő mezei munkákkal és mértéktartó életmóddal indokolt. Megerősített abban, mint szerte a faluban állítanak: az első szovjet katona 1944. december 6-án hajnalán köszönt be az egyik búvóhelyre: - Dóbre útro! /Vagyis jó reggelt!/ A Mikulás napi jókívánság azonban 1945. március 22-ig, az utolsó német katonának a községből történt végső távozásáig tartó harc helyzetet jelentett rengeteg nélkülözéssel és pusztulással.

Hadtörténészek szerint hétszer cserélt gazdát a falu. Több helyi lakos szerint kétszer annyi váltás történt, vagyis tizennégy. Néha teljesen más volt a helyzet a település egyik részén, mint a másikon. Előfordult, hogy az utca, vagy a ház déli oldalán orosz, az északon német strázsált. Volt, ahol magyar katona tűnt fel. A berhidai születésű Csóka László visszaemlékezéséből: „Igen erős aknatűzet követően vissza kellett volna vennünk Balatonfőkajárt a szovjettől. Gyermekkoromban többször jártam a községben rokonoknál és vásáron. Negyvennégy december tizenötödike és huszadika körül, ahogy beértünk a faluvégre, rettenetes kép tárult elénk. Mindenütt füst és korom, beomlott falak, szabadon kószáló jószágok. Ember sehol. Itt mi vagyunk, de ötven méterrel odébb az ellenség. Laci, te itt nem halhatsz meg, mondtam magamnak!”

Takács Istvántól megtudtuk, hogy egy idő után kiharcolták őket a szőlőpincékből, ahol katonák rendezkedtek be. Vissza kellett térni a faluba. Itt sok minden fölfejtve, a szobák aljzatát beszállásolt lovak patkói vágták föl, az ablakok kitöredezve. „Alighogy lakhatóvá varázsoltunk egy helyiséget, innen is kiebudáltak bennünket. A harcosok a saját irhájukat védték.” Hontalanná váltan ugyan mit tehettek a kajári polgárok? El kellett

hagyniuk szűkebb hazájukat, házukat. Afféle népvándorlás indult a védetlenebb, kevésbé veszélyes települések felé. Takácsék előbb Mezőkomáromba, onnan Lovasra, 1945. november 12-én pedig Szentbékállára menekültek. Hazra csak április közepe táján jöhettek. Szörnyű látvány fogadta őket. A faluvezetők (már aki életben maradt) előbújtak a rejtékhelyről, vagy viszszerelve a menekülésből - örök mentőül - összeállítottak egy terjedelmes listát a háborús károkról.

A község a front előtt 2114 lelket számlált. Ebből 181 életét veszítette, 43-an megsebesültek. Úgyszólván nem maradt család, amely ne siratta volna valamely tagját. A 452 házból csak 8 maradt ép állapotban. 185 rommá vált, 162 otthon 75, 105 pedig 30 %-os sérülést szenvedett. Megsemmisült a község háza, a három iskola, a szegényház, a jegyzői, az orvosi, az állatorvosi lakás, a tűzoltószertár, a vasútállomás épülete. A katolikus templomból csak egy kapufélf maradt, a református templomról pedig ezt jegyezte föl a préház falára Takács István édesapja: „A tornyát meglőtték december 8-án 9 óra 10 perckor. Teljesen lelőtték.”

A szomorú számvetést követő sorok: „Az ország egyik leggazdagabb vidéke volt a Balaton melletti Balatonfőkajár. A harang zengése áldott mezőkön, lankás szőlőhegyeken dolgozó munkásnép felé szállt. Nagyszámú állatállomány mutatta a jólétet. Most a hazatérők esetleg egy szobát vagy konyhát tehettek lakhatóvá, de sokan ólakban, istállóban vagy fészerekben húzták meg magukat. Több száz lóból 6, csaknem ezer szarvasmarhából 56, 2420 sertésből 48, 664 juhból csak egy maradt. Libát, tyúkot, kacsát mutatóban sem lehet látni, pedig a vész előtt közel 15.000 volt a településen.” Majd így záródik az összegezés: „Vándor, ha megállsz e romfalu házai közt, gondoldj a pusztító viharra, amely elszárgulított hazánk felett!”

A mai krónikás mit tehet ehhez hozzá? A balatonfőkajári Takács Istvánnal és sorstársaival együtt hangsúlyozzuk, hogy muszáj emlékezni. Elsősorban az áldozatok iránt érzett kegyeletből, de azért is, hogy csökkensen az elégedetlenség, meg a türelmetlenségünk. Idézet Darvas József Részeg eső c. regényéből: „A fényesség nem a Napból jött, hanem a tárgyakból, a meggyötört házakból, a nehéz lihegéssel elindult gyári gépekből, az emberekből.”

Innen eredt, ami most van.

☞ Márkus Zoltán

A nyugdíjas egyesület 2004-es tevékenysége

Egyesületünk néhány sajnálatos állítással ellentétben, nem egy dáridózó, lump társaság. Mi előre megbeszéltek elképzelések alapján éljük egyesületi életünket. Az igaz, hogy szeretünk táncolni, énekelni, kikapcsolódni, de szolidan, emberi módon. És a szórakozás mellett segítünk a község tisztántartásában, parkírozásában. Segítőkéz nyugdíjasok nélkül alig van községi rendezvény. Szeretném ismertetni az egyesület idei tevékenységét.

Januárban tartunk egy „pótszilvesztert“. Ez egy zenés, táncos összejövetel vacsorával, tombolával. Itt körvonalazódnak évi elképzeléseink, ezeket az elképzeléseket 70-80 %-ban meg is tudjuk valósítani. Itt számolunk be előző évi pénzügyi gazdálkodásunkról. Itt rendezzük szervezeti ügyeinket.

Ebben az évben négyszer voltunk gyógyfürdőben. Ez sajnos már nélkülözhetetlen az elkopott, megöregedett csontoknak, ízületeknek. Ilyenkor hazafelé módot adunk a tagoknak, hogy elvégezhessék bevásárlásaikat is. Ez, a kocsival nem rendelkezőknek nagy segítség.

A község több területén ültettünk fákat, virágokat, azokat kezeltük évközben. Az Európai Unióhoz való csatlakozás időpontjára, május 1-re rendbe szedtük a kultúrház környékét, kívülről lefestettük a falakat. Főztünk egy jól sikerült pincepörköltet, amivel megkínáltuk tagjainkat is és az ünnepre kijövő vendégeket is.

A nagy érdeklődésre való tekintettel újra elmentünk Ópusztaszerre.

A gyermeknapon részt vettünk a különböző játékok és sportműsorok lebonyolításában. A Vöröskereszttel közösen megvendégteltük a gyerekeket és pedagógusokat pincepörkölttel, virslivel, üdítővel. Még a vendégeknek is jutott.

Az idei falunapra elmaradt a már szinte hagyományossá vált kézimunka kiállítás. Ennek egyik oka az volt, hogy a műsort adó együtteseknek szükségük volt a kultúrotthonra, itt tudtak átöltözni. A másik, nyomósabb ok az volt, hogy szívesebben nézték asszonyaink a színvonalas, nagyon érdekes műsorokat, amikről az előző évben lemaradtak. Itt csak a rendezőknek segítettünk. Az öregek világnapját nem említem, mert annak mi nem rendezői, inkább csak ünnepelt résztvevői voltunk.

December 3-án megrendeztük hagyományos Mikulás-napi bálunkat, szintén vacsorával, tánccal, tombolával és főleg sok vidámsággal, jókedvvel. Itt szoktuk megünnepelni a kiemelkedően magas kort megélt társaink születésnapját, házassági évfordulókat. Ilyenkor pezsgővel koccintunk, virággal és egy 5000.-Ft-os vásárlási utalvánnyal ajándékozzuk meg ünnepeltjeinket. Az idén mi is külön megköszöntöttük Fekete Józsefnét, mindenki „Maja nénijét“ abból az alkalomból, hogy munkája elismeréséül vasdiplomát kapott. Ötvenedik házassági évfordulóját ünnepelte Lézer Károly és felesége Gizike. Volt még egy évforduló, igaz, nem ilyen magas, megalakulásának tizedik évfordulóját ünnepelte egyesületünk is. Én biztos vagyok benne, - ha ilyen jó marad az egyesületben a közösségi szellem, mint amilyen most, - ha mindenki csak egy kicsit tesz azért, hogy megmaradjon vagy még fejlődjön a sok kialakult barátság, egymás megbecsülése és ha

vigyázunk, hogy külső „tényezők“ ne borítsák fel egyesületünk békéjét - akkor még sok évfordulóra kerül sor, ha nem velünk, akkor utódainkkal (hű, de hosszúra sikerült ez a mondat).

Ebben az évben még két program van. 10-én fürödni megyünk Igalba. És, hogy a kultúrának is áldozunk 13-án Siófokon a Sybille című operettet nézzük meg.

Kedves Olvasó!

Ez a mi szerencsére kevesek által „dáridózásnak“ nevezett éves tevékenységünk. És ha ez a dáridózás, akkor mi ezt vállaljuk.

És gondolom, sokan arra is kíváncsiak, hogy mindezt „miből“. Tagsági díjunk évi 1000.-Ft. Ezt jövőre sem kívánjuk emelni. Taglétszámunk változó (emelkedő), jelenleg 129 fő. Ebben vannak nem nyugdíjas pártoló tagok is. Vannak, akik ezt az összeget túlfizetik. Az önkormányzat törvényes keretéből évi 100.000.-Ft-tal támogatja egyesületünket. Egy másik bevételi forrásunk a tombola. Itt szoktuk megkérni tagjainkat - ha fogytán a pénz - hogy aki teheti jobban nyúljon a zsebébe. És ezt sokan meg is teszik. Az összejöveteleken elfogyasztott bort a szőlőtermelők adják. A tombolához is sok tárgyat kapunk, ami nem kerül pénzbe. A belépőjegyeket, buszkielutazást és a rendezvény hozzájárulást a tagok fizetik. A vacsorát az iskola konyháján főzik meg az iskola alkalmazottjai, természetesen az anyagot mi visszük. Ezért a segítségért köszönet az iskola igazgatójának és Szöllősiné Erikának. A terem feldíszítését Kovácsné Jutka végzi nagy hozzáértéssel. És akiről kicsé hosszabban kell megemlékezni, azok a Vöröskeresztes lányok, élükön Királyné Kláival.

Ők gondoskodnak róla, hogy mindig tiszta abrosz, virág, teríték kerüljön az asztalra. Felszolgálják a vacsorát, üdítőt, bort. Elmosogatnak, rendet tesznek, utána bevetik magukat a táncba, énekelnek, vidámságot hoznak. És ezt az önzetlen segítőkészséget sajnos nem tudjuk kellően viszonzni, megköszönni.

És végezetül - az Újév küszöbén - szeretném, szeretném és azt kívánjuk (bár ezt nem fogjuk megélni), hogy hazánk polgárai „ez a pártos büszke nép“ térjen észhez és ne hagyják magukat összeugratni, testvért testvér ellen, apát fia ellen fordítani, öns érdekét védő, hatalmat akaró politikusoktól. Legyen ez bármely oldal. A mi példánk mutatja, hogy lehet barátságban békeességben élni. A békétlenkedőket mi kiközösítettük. Miért nem tudja ezt az ország népe is megtenni? A Parlamenti csatározásokat látva sokszor a költő sorai jutnak eszembe:

„Árpád apánk, Árpád apánk, Hát e nép a magyar volna?“ Elnézést a keserű kifakadásért.

Nagyon Kellemes Karácsonyt és boldog Új évet kívánok (népszavazás nélkül) a község minden lakójának, öregnek és fiatalnak.

☞ *Sovány Dénes*

a Nyugdíjas Egyesület elnöke

Felhívás

A Karácsonyi Ünnepek közeledtével különösen, de más időszakban is különböző szolgáltatók, a nyugdíjbiztosító nevében, hamis igazolvánnyal próbálnak bejutni lakásokba megnyerő viselkedésű szélhámosok.

Minden szolgáltató tájékoztatása alapján közlöm Önökkel: Nem küldik ki előzetes értesítés nélkül ügyfelekhez dolgozóikat!

Községünk területén a házalás, mozgóárusítás nem engedélyezett, Tilos!

Kérem, ha ilyet tapasztalnak, azonnal hívják a Rendőrség közvetlen számát: 107, mobilról 112, vagy az 584 970; 438 711; 593 910; 593 920 telefon-számokon az űrsöt illetve a kapitányság ügyeletét.

☞ *Fekete Barnabás polgármester*

Köszönetnyilvánítás

Az iskola minden tanulója nevében köszönjük a Vöröskeresztnak és a Nőegyletnek, hogy támogatásukkal megjelenhetett a 2005-ös iskolai kártyanaptár

Regisztrált mérlegképes könyvelő vállalja vállalkozók, gazdasági társaságok könyvelését, teljes körű ügyintézését, magánszemélyek adóbevallásának készítését.

Viszt Attila: 06/30-9017-903

Értesítés

A Polgármesteri Hivatal pénztári órái:

Hétfő 9 - 11.30 Szerda 9 - 11.30 Péntek 9 - 11.30

Balatonvilágos Önkormányzatának havilapja.

Felelős kiadó: **Fekete Barnabás** polgármester. * Felelős szerkesztő: **Krutzler Adrienn**.

Szerkesztőbizottság: **Kovács Béla, Melisek János**

Készült: **Zepetnek Nyomda**, 8171 Balatonvilágos. E-mail: zepetnek@vnet.hu ☎ (88) 480-511

Felelős vezető: **Töttössy Péter**. Számítógépes szedés, tördelés: **Töttössy Péter**.